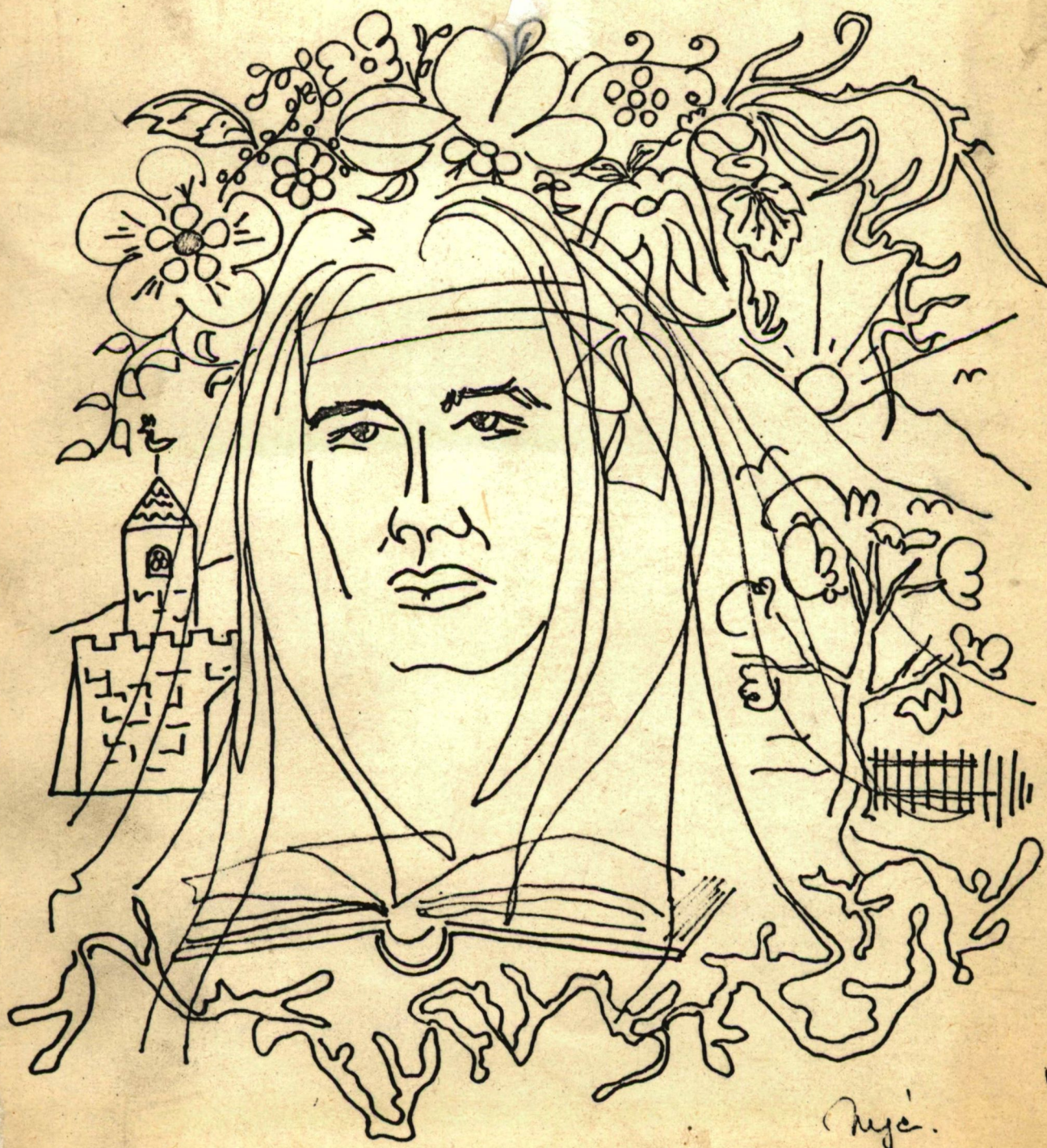

MAGUNK 12.

Mya.

Szerzőink: Nyerges Éva
Szentirmay Judit
Nagy Erzsébet
Koch Valéria
Vargha János
Raáb Zsuzsa
Szóbel Eszter
Szőke Katalin
Dósa Zsuzsa
Ménesi Katalin
Kocsis Irén
Fehérvári Erzsébet

A TANÁCS TAG FOGADÓÓRÁJÁN

/ Beszélgetés Hörömpő József elvtárssal/

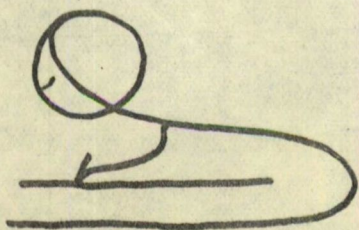
Több, mint fél év telt el az új választások óta, ezt megelőzően sok feladat, célkitűzés került a jelölőgyűlések programtáblájára, amelynek megvalósítása nélkülözhetetlen választókerületünk számára, az emberek jobb, kényelmesebb, kulturáltabb élete szempontjából. S fontos kollégiumunk szempontjából is.

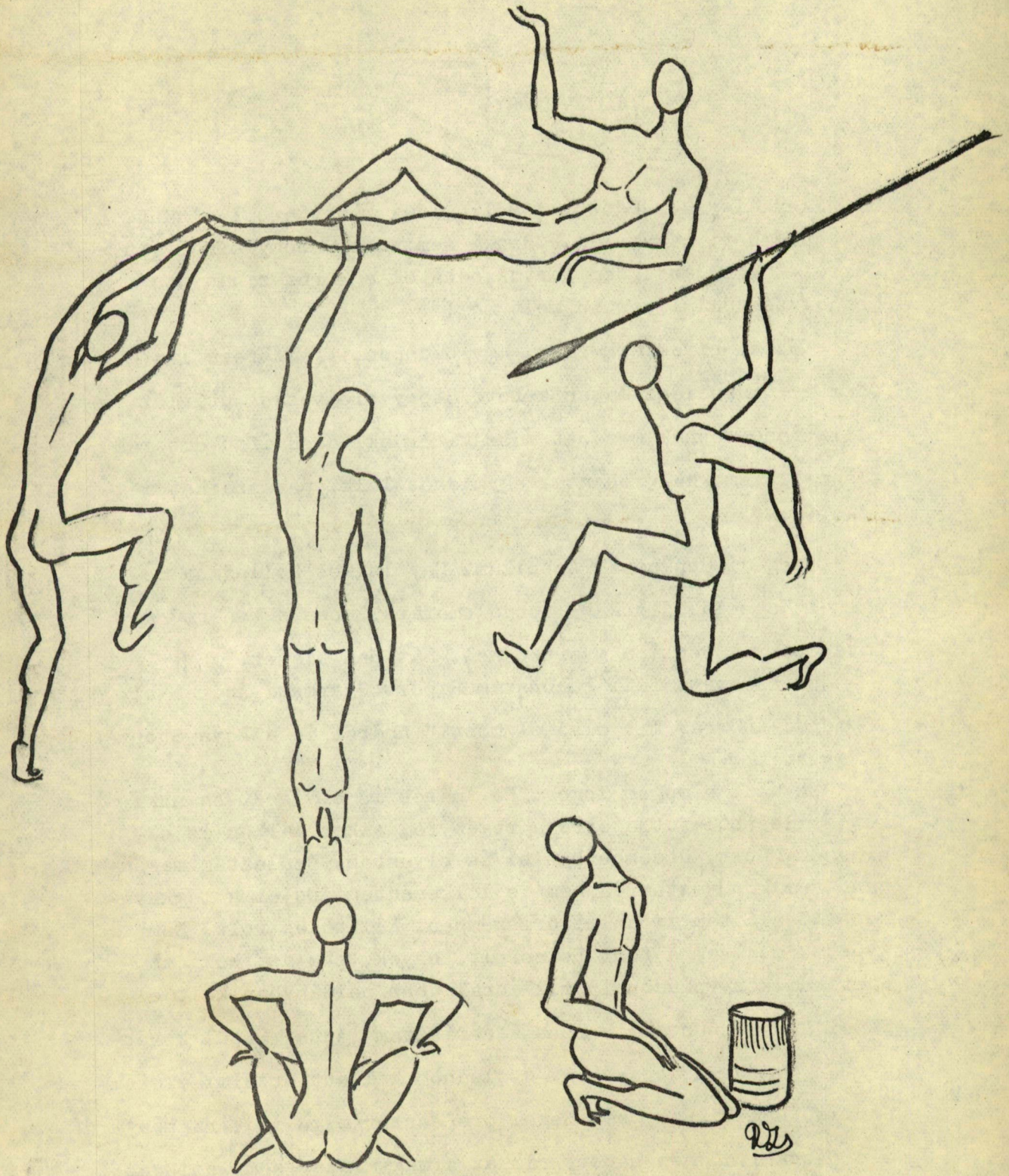
- Melyek ezek a célkitűzések? - kérdezem Hörömpő elvtársat, körzetünk ismét megválasztott tanácstagját.
- A jelölőgyűlésen sok közérdekű felszólalás hangzott el, amelyek elsősorban utépítéssel, víz- és gázhálózattal kapcsolatosak, valamint a közlekedéssel és a kereskedelemmel.
- Vegyük talán sorba ezeket a problémákat. Mi lesz a sorsa a kollégium előtti útnak?
- A Kivitelező Beruházási Vállalat oda is szállította a köveket, de a munkálat a csatornaépítés miatt abbamaradt. Ez a munka most már befejeződött, s így tavasza várható, hogy hozzáfognak végre az út megépítéséhez.
- Hasonlóan fontos a járdaépítés is.
- Igen. Erre a közeljövőben nagy gondot fordítunk. Arra azonban, hogy hol építik meg, a javaslatokat össze kell gyűjteni. A kollégium szempontjából a legfontosabb a Rózsa Ferenc sugárúti járda megépítése, annál is inkább, mert a közeljövőben még egy kollégium készül el az út mellett; átadják, s ezt már remélhetőleg járdástól együtt adhatják át.
- Az új kollégium szükségessé tesz kereskedelmi és vendéglátóipari létesítményeket is. Mi várható ezen a téren?
- A kérdés nemcsak a kollégiummal kapcsolatos. A jelölőgyűlésen a felszólalások jelentős része a kereskedelemmel foglalkozott. Az Ogyesszai körút és a Bérkert utca sarkán egy ABC áruház építése kezdődött meg, s ennek elkészültével a kollégisták által közismert "Kisbolt" megszűnik. Az épületben étterem, cukrászda, 500 fős mozi és rendőroros kap helyet. Ennek megvalósításához kb. másfél év szükséges.
- Korábban igen sok problémát okozott a Rózsa F. sugárút elejének közvilágítása. A sötétben a közlekedés igen bizonytalanná vált. Mi történik ennek érdekében?

- A közvilágításra 1,8 millió Ft értékű beruházást fordítottunk a közelmúltban, s ez a Rózsa F. sugárút elejét is érinti. Ismeretes ez a probléma, ezen a területen sokáig nem üzemelt megfelelően az új közvilágítás. Ha a jövőben bármikor ilyen problémájuk lesz, kérem jelentsék a kollégiumból /más intézményeknél ezt a portás teszi meg/ s a hibát azonnal kijavítjuk.

Ezek tehát az ujszegedi élet /és kollégiumunk/ legaktuálisabb problémái, gondjai. Szándékosan nem tértünk ki az egyik legfontosabb kérdésre, az autóbusszközlekedés nehézségeire. Ezzel legközelebbi számunkban foglalkozunk, miután tájékoztunk a VOLÁN Vállalat illetékes szervénél. Az előzőekkel kapcsolatban azonban önkéntelenül is felvetődik bennünk néhány gondolat. Az új kollégiumot valószínű, hogy 1972. február 1-én átadják. DE: a hátralevő két hónap alatt kivitelezhető-e a járda elkészítése, s végül, ha már üzemel a kollégium, még másfél évig a "Kisboltban" fogunk tolongani, vagy Szegedről cipeljük "mindennapi kenyerünket"?

K o c s i s I r é n

LOVE STORY?

Hát igen. Így kezdődött. A kollégiumi könyvtárból eltűnt a szeptemberi Nagyvilág. Senki sem tudta, hogy kinél van. Kézről-kézre járt. Nem tartózkodhatok egy rosszindulatu megjegyzéstől: ilyen se volt még!

Közben hírek érkeztek. Egy budapesti felsőfoku intézmény fiukollégiumában a Love Story elolvasása után az eddig menő fejnek mondott műszaki érdeklődésű ifjú emberek könnyes szemekkel rohantak egymáshoz lelki panaszukat megbeszélni.

Szegedi Gépipari Technikum. Egy lelkes kollegina mesélte: "Képzeld, járok be irodalomórára, most a tanárnő a Love Story-t veszi a gyerekekkel. Hát nem klassz?"

Ez a divat. Téli különszám Riport Gyarmati Andreával. "S mondd Andrea, mit olvasol most?" Andrea is a Love Story-t olvassa.

Ez volt a végső lökés. Ha Andrea is olvassa, ha neki kevés idejéből futja erre a regényre, akkor már én is elolvasom. Most, decemberben el is olvastam. Csalódtam magamban. Nem könnyeztem és nem is lelkesedtem. De ez a legkevesebb. Csalódtam irodalmi érzékemben. Állítólag volt. Nem győztek meg sem a fent felsorolt tények, sem az, hogy az amerikai könyvpiacra 15 milliónál több példányban kelt el Segal könyve. Untam, s néha kacarásztam rajta. Ebből következően rájöttem arra, hogy csalódnom kellett érzelmi életemben is. Nem sirtam, bár Segal professzor maga is sirt könyvén. Azonkívül nem hatott rám az a magyarázat sem, amit az amerikai szociológusok adtak a Love Story-ról. Az ifjúság

kiábrándult a pornográf irodalomból, a szerelem sex-központoságából és a Love Story népszerűsége a tiszta érzések utáni vágy kifejeződésére mutat az ifjuság körében. Igaz, én nem tartozom a nyugati ifjusághoz, nem olvastam pornográf könyvek tömkelegét, ennek ellenére vannak a szerelemben elvárásaim. Hogy nem ilyenek, az biztos. Tehát nem vágnék a tiszta érzések után? Ezek után elképzelhető. Hogy etikai érzésem sekélyes, az is mutatta, hogy néha bizony kinevettem a hősöket. Például Jenny és Oliver nagy megismerkedési jelenetét a könyvtárban:

Oliver: "Zene 201? Ez nem továbbképzősöknek van?"

Jenny: Bólintott, és nem valami ügyesen leplezte büszkeségét.

- Renaissance polifónia.

- Mi az a polifónia?

- Semmi sexi Fiuka."

Az állandó fiukázás is idegesített, amit valószínűleg Salinger-től tanult még Erich Segal. Ez se valami normális dolog, hogy ilyenre felfigyelek.

Hiába, szép a diákszerelem. Főleg Amerikában. Nálunk is szép. De a Love Story-tól valahogy különbözik. S hál' istennek még nem népbetegség a leukémia!

Miért akkor ezen annyit töprengeni? Jövőre már ugyis elfelejtik, legalábbis nálunk /mert mi erre hajlamosak vagyunk/ Segal remekművét. Hacsak, nem jelentkezik ujjabbal. Bár erről biztos értesüléseim vannak. Segal professzor új regényre egyelőre még nem szánja el magát, mert nem akar olvasóinak csalódást okozni. Az a terve, hogy egy évre visszavonul stúdiumaihoz, nyelveket tanulni. /Ezeket a biztos értesüléseket a Nők Lapja című jelentős hetilapból merítettem./

Egyet azért ne felejtsünk el. Ezért hajlandó vagyok meg-
bocsátani Erich Segal-nak a Love Story miatt. Ő írta a
Sárga tengeralattjáró című Beatles-film forgatókönyvét.

Szöke Katalin

EZ AZ !

fiatalság

ÖRÖK

ÉRTÉK

AMORE

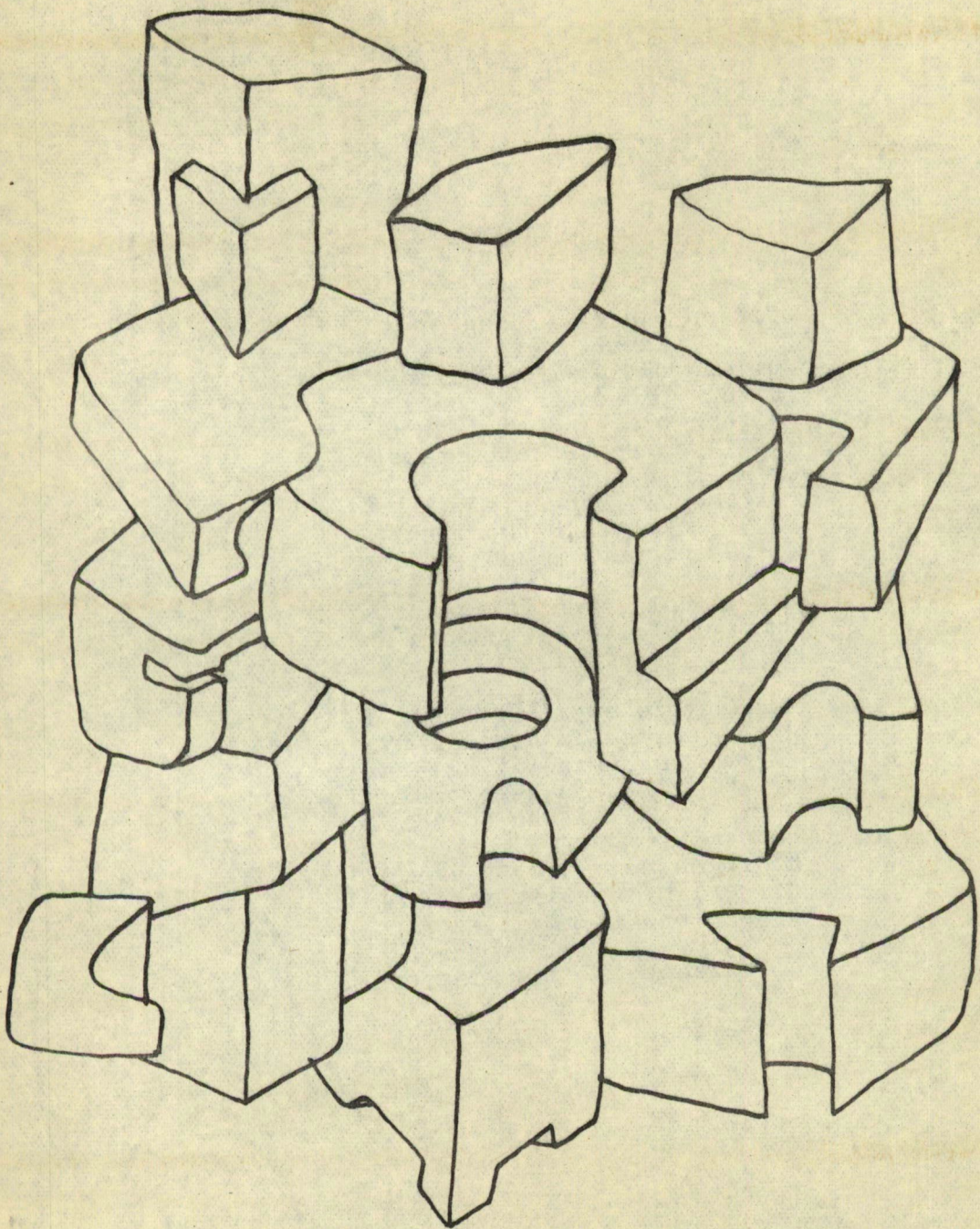
sentiment

ballada

TIME

LOVE STORY

6 kv.

7

1/3 1979

Bemutatjuk

Szentirmay Juditot

Kisgyerek

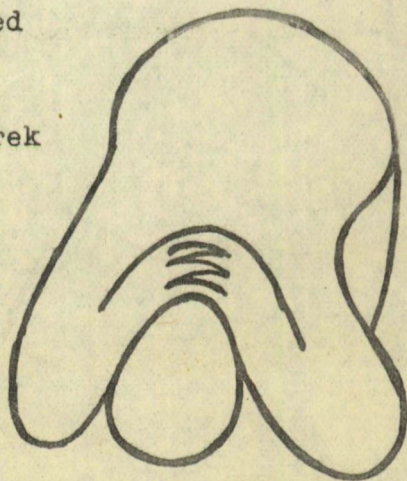
tizennyolc éves kisgyerek
tükörbe nézni nem merek
tizennyolc évem hol maradt
tizennyolc évem rám szakadt
tizennyolc évvel vállamon
szivembe zárom bánatom

tizennyolc éves kisgyerek
naponta hétkor felkelek
naponta látom
láthatom

tizennyolc évem vállamon
tizennyolc évem szomoru
szavamból nem lesz koszoru

tizennyolc évem vak beteg
egy hulla uszik a víz felett
nyálkás a víz az érzet
nyáron is jégcsap-lehelet
és olvadt hó a képzelet

Ki fogja meg átázott szemed
ki kéri megformált eszed
te szomoru szemü
kisgyerek
te tizennyolc éves kisgyerek

Vélemény

Emberi fogakból volt a nyakláncom
nem sirtam a temetésen
a tavaszhoz szegődtem játszótársul
barbár - mondták
és nem látták szenvedésem

Abszurdumok

Könnybe futó mosoly vagyok
napkeltekor fekvő
bolond óriás
kit kítaszit a világ
kit mindenki szeret
ki mindenkit megtagad

Hangulatok

Szeretem hallgatni az ég dalát
ha sirnak a fák
és számat picira húzza össze
az áfonya

Szeretem az ölelkező dombokat
ha itt az ősz
s a sárga avar puhán
duruzsol
a lábam alatt

Szeretem a lomha esőket
dacolva velük hosszasan
s szeretek a harcból kikerülni
némán
boldogan

CELAN, Paul: IN MEMORIAM PAUL ELUARD .

Tedd a halott mellé sirjába a szókat,
melyeket mondott, hogy éljen.
Ágyazd közéjük a fejét,
hadd érezze
a vágy nyelveit,
a fogókat.

Tedd a halott szemhéjára a szót,
melyet megtagadott attól,
aki tegezve szólt hozzá,
a szót,
mely mellett elszökött szívének vére,
mikor egy kéz, oly csupasz mint övé,
azt, aki tegezve szólt hozzá,
a jövő fáiba füzte.

Tedd ezt a szót szemhéjára:
talán
szemét, mely még kék, belepi
egy másik, idegenebb kékség,
és az, aki tegezve szólt hozzá,
vele álmodja: mi.

ford. Koch Valéria

CELAN, Paul: KRISTÁLY
/Kristall/

Ne az ajkamon keresd a szádat,
ne a kapuban az idegent,
ne a szemben a könnyet.

Hét éjszakával magasabban vándorol
piros a pirosához,
hét szívvel mélyebben kopog a kapun
a kéz,
hét rózsával később bugyog a kút.

ford. Koch Valéria

(Van)

CELAN, Paul: A KÉKBŐL...

/Vom Blau.../

A kékből, mit még szeme keres, elsőként iszom.

Lábad nyomából iszom és látom:

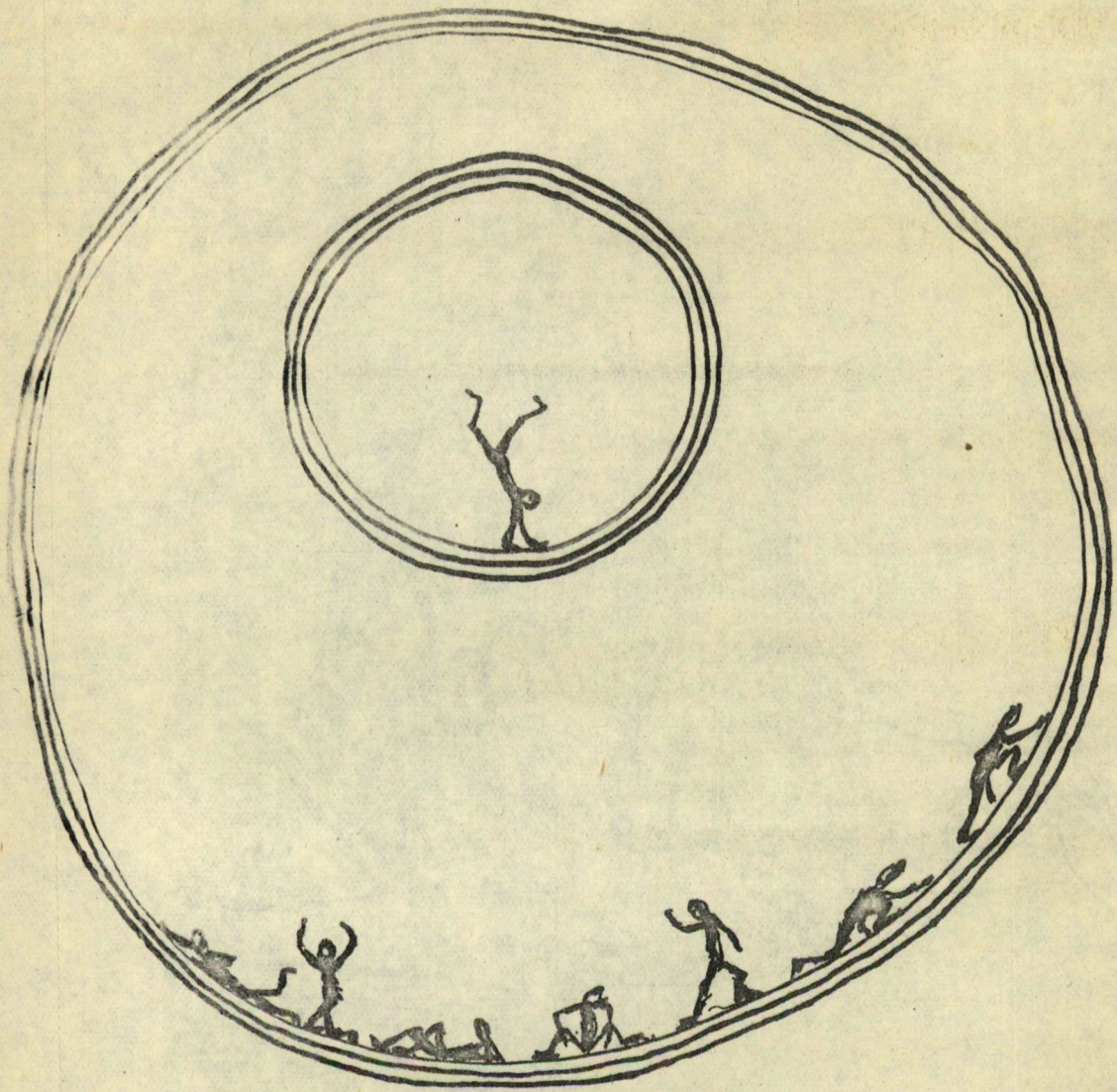
átperegsz az ujjaimon, gyöngy, és növekszel!

Növekszel, mint mind, kiket elfeledtek.

Peregsz: a mélabú fekete jégszeme

egy kendőbe hull, mely a bucsuintéstől fehér.

Koch vacuaria

1871

Könyv

ÜZENET A HOSSZUHAJUAKNAK

/Csörsz István: Sirig tartsd a pofád
Magvető Könyvkiadó, 1971./

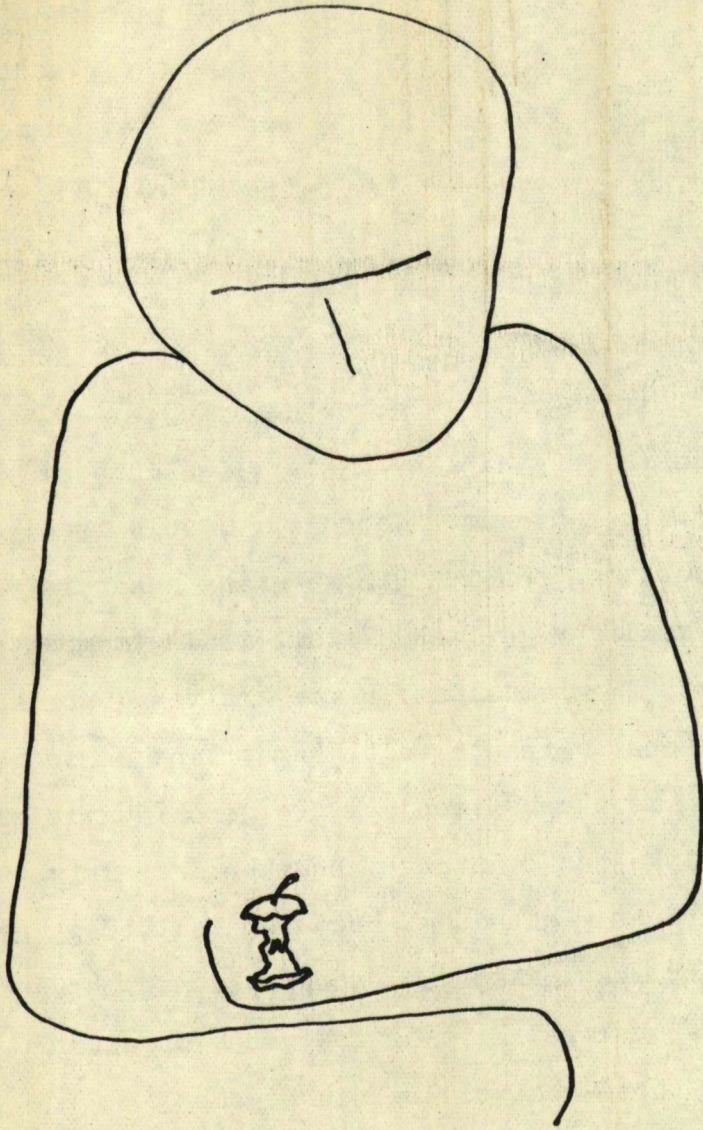
Zord Khán volt a vezérük. Híppiknek tartották magukat: nem dolgoztak, hosszú haját növesztették, csavarogtak. Ugy vélték, ezzel nem ártanak senkinek. Csak akkor loptak, ha éhesek voltak; csak önvédelemből verekedtek. Ha elkapták őket, legtöbbször közveszélyes munkakerülés volt a vád. Megszöktek, ha bezárták őket Vácra, Aszódra. Egész életük egyetlen szökés volt. Szökés otthonról, a részeges szülőktől, szökés az állami gondozásból, vagy a nevelőszülőktől, szökés később a nevelőintézetből, vagy a börtönből. Mindig akadt, aki bujtatta őket. És ők ezt természetesnek tartották; úgy vélték: igazuk van, amikor "tiltakoznak". Csak nem tudták pontosan, mi ellen. Azt hitték, igazuk van, amikor védekeztek. Csak nem voltak vele tisztában, ki ellen kellene védekezniük. A rendőrök ellen? A nevelők, a tanárok ellen? A szülők ellen? Nyomasztó múltjuk ellen? Egész életük egyetlen tiltakozás volt. Hónapokon keresztül mondták, mesélték, panaszták, vagy egyszerűen, szenttelenül sorolták a magnó mikrofonjába életük - szökéseik, csavargásaik, balhéik - történetét. És a szülőket, testvéreket, okokat...

Azóta széthullott Zord Khán bandája. Van, aki börtönbe került. De talán nem mindenki... Lehet, hogy néhányan megtalálták, amit kerestek, és elfelejtették a vélt és valódi sérelmeket. ^Umlékül pedig megmaradt nekik az a - kicsit szentimentális, panaszos - dal, amit pizkosan, hosszú hajjal, a Dunaparton vagy a Nagykörúton énekeltek hangosan, mindenki megbotránkoztatására:

1. Se házad, se kerted, se pénzed,
Hát nem néznek embernek téged,
Az utcai árus a sarkon
Ismeri csak a neved.
2. Presszókbán angyalok állnak,
Hősei az éjszakának,
De rád ők is morcosan néznek:
"Nincs pénze a fiunak!"
3. Oly távoli még ma a holnap!
Értelme sincs tán e szónak,
Apád és anyád - ha voltak,
eldobták kisfiukat!
4. A sarkon, ha rendőrök
várnak
Fordulj a mellékutcának,
Térj ki, ha szemben is
jönnek,
Utadba ne álljanak!
5. Utjelződ nem lesz majd
semmi,
Kísérőd nem lesz majd
senki,
Ha elbuksz, a fűszálak
állnak
És nem jönnek segíteni.
6. Ne keresd barátod otthon,
Ne várd, hogy bárki is
hívjon,
Menj ki a távoli partra:
Szívedhez szól a dalom!

7. De köszönj a szemétkukáknak!
Köszönj a kóbor kutyáknak!
Köszönj a hajnali szélnek,
Ők senkinek nem ártanak!

Szövel Csizer

17 1071

C s a k m o s t a z e g y s z e r

Éreztem, ahogy előnti arcom a vér. Lehajtottam a fejem.

"Szédítő ez a napsütés!" A hátam szinte lángolt. Összeragadt a torkom. A fülem bedugult. Már nem is hallottam a tenger morajlását. Egy vonalat húztam a homokba. És eszembe jutott.

"Két évvel ezelőtt, ugyanitt..."

Az is szőke volt. Csak valamivel soványabb."

"Na és Éva?" Mutatóujjam ismét végigszaladt a forró homokban. Nem mertem felnézni. "Mit tegyek?" Megemeltem a fejem. Jól láttam a combját. Annak a lengyel lánynak is ilyen combjai voltak. Zakatolni kezdett a nyakam. "Vajon ő..., vele is olyan jó lenne?" Visszahajtottam a fejem. "Persze utána annak is vége lett. Igen. Utána mindig vége lesz. Valami mindig megpattan. Elszakad, és vége lesz." Megrándultam. Három kis vonal sorakozott a homokban. "És Renata? Fekete volt. Német lány és mégis fekete. Talán neki meg is akartam mondani. De minek? Ugyis elutaztam." Most a hüvelykujjam szántott a homokba. "És lett volna értelme? Hiszen Marinak megmondtam. Hogy nem kell. Hogy nem tetszik. Pedig nem volt igaz. Akkor különösképpen nagy szükségem volt rá. És mi lett belőle? Sirt és zokogott. És aztán?... Minden megtörtént. És többé nem volt rá szükségem."

Az ötödik vonal kissé görbére sikerült. "Talán ők a hibásak. Szóhoz sem juthat mellettük az ember. Mindig azt gondolják, amit ők éreznek, vagy akarnak. És kellemetlen is nekik megmondani, hogy nem úgy van. Hogy mondjon meg az ember ilyet egy lánynak?!..."

"És Anna? Már három hónapja! Én voltam neki az első. De hát tehetek én róla?! Én nem akartam! Esküszöm, hogy nem én kezdtem! Örültek! Mind Örültek! Én egynek sem mondtam semmit! Sőt. Mindig csak zavarban voltam, hogyan búzzam ki magam. Vagy nem? Magam sem tudom. Hát persze, hogy akartam. De soha nem én kezdeményeztem! Igen. Anna! Ő volt a hatodik."

Felemeltem a kezem. Megdöbentem. Hat kis, nagyjából párhuzamos vonal ütközött szemembe. Csurgott rólam a verejték. "Mi van velem?" A tenyeremre néztem. Az ujjaim lassan összezsugorodtak, csak a mutató maradt egyenesen. Lassan közeledtem a vonalkák felé. Igen. Ez lesz a hetedik!

Nem, nem! Nem akarom! Ökölbe szoritottam a kezem...

Aztán mintha tüzes vas ést volna a karomhoz. Minden sejtjét külön éreztem.

- Miért vagy ilyen szótlan? - kérdezte.

Megrándultam. Szemem előtt összefutott az ég a vízzel. Hirtelen megragadtam a kezét.

- Márta - suttogtam izgatottan. - Én, én... Csak azt akarom... mondani - dadogtam.

- Tudom - mondta és remegett a hangja.

Elöntött a düh, hogy félbeszakított. Elhallgattam. Az arcom lángolt.

- De nem megy! Nem birom! - mondtam.

- Nem baj. - felelte. Kezeit a derekamra kulcsolta. Most vettem észre, hogy válla még mindig a kezeim között van. Szemébe néztem. Tiszta volt és mély. Mint a tenger. Néztem és néztem.

Elkeskenyedett. "Hülye vagyok! Mit gondolkodom! Hisz ő más!

Egészen más! Miért vártam eddig?" Valami éles fájdalom hasított a fejembe. A nap.

- Márta - suttogtam, de képtelen voltam beszélni. Minden arany-nyá vált. A haja, a bőre. És a szemei. A tenger... "Nem, ez egészen más! Mit problémázom egyáltalán? És miért kellett eddig várnom? Amikor holnap elutazom! Én örült! Nem fogom tudni itt-hagyni!"

- Márta... -

Szeme fátyolosan csillogott. Szétnyiltak az ajkak. Minden összefolyt. És minden aranylott. A válla, a melle... "Nem, ez más! Ez nem olyan, mint a többi. Kell, kell! Nem bírom tovább! Ez, most az egyszer. Ez egészen más!"

Hirtelen rántottam magamhoz. Még a homoknál is forróbb volt.

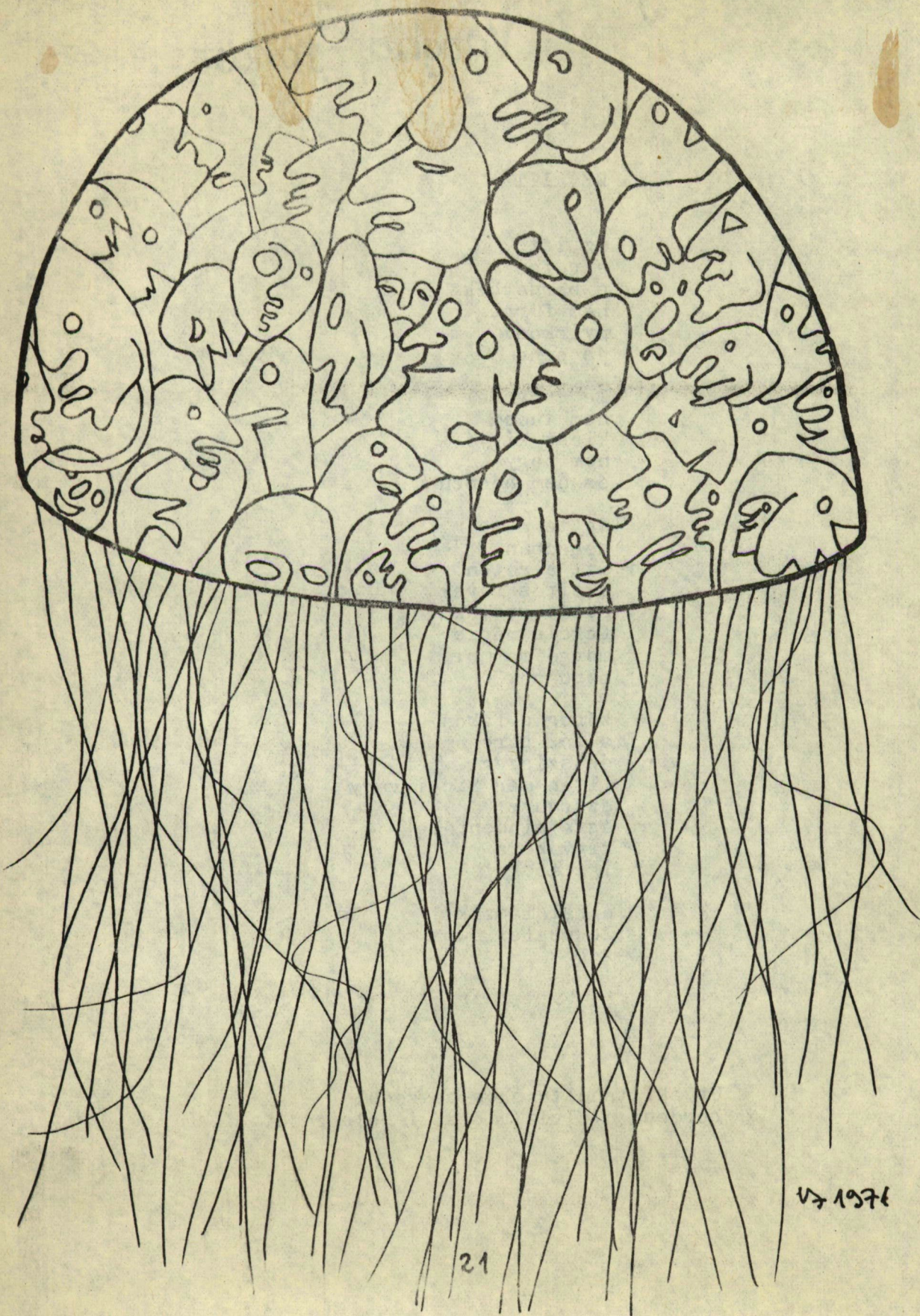
- Kis buta - suttogta. - Miért kellett eddig várni? Miért?

Nem válaszoltam. Csak egyre tudtam gondolni, és az ő volt. Ő... Arra ébredtem, hogy fázom. A nap már a vizen úszott. Felültem. Megdörzsöltem a szemem. Fogaim közt ropogott a homok. Megráztam a fejem. A hajamból is hullottak a homokszemek.

Ránéztem. "Fel kéne költenem, hogy öltözzön fel. Még megfázik."

Felálltam. És lassan elindultam a parton fölfelé. Nem láttam, csak néztem a tengert. Aztán hirtelen megmerevedtem. Megfordultam, visszaléptem.

Lehajoltam, és a hat vonalka mellé odahúztam a hetediket.

Bemutatjuk

Vargha Jánost

EZ, ITT

ez itt
a réten
a barna béka
nem fürge
nyirkos
és puha

le vagy fel
nem tudom
kicsi kígyó
nem nagy
és nem hosszú

de te a te
magadban
itt a réten
a piros füvek
sötét szálak
fekete mágia
morgó malmai
pörögnek

kéreg a fákon
a fák bőre
és sziszeg
ilyen meg kicsi vagy
szervusz
és a mindenféle
kígyóbéka
igy énekel

a dal mászik
le és fel

AKI

Úr aki tanulta okos beszédül
hordani nyelvét, lesz ki beleszédül.

HIBÁT HIBÁRA

Hibát hibára foltoz tépett ingére
szakadatlan, im, így gyarapszunk,
kőd előttem, utánad, de halld:
én okádok tetőled, jószágod ki kérte?

CSAK

a vár papírból
a hidak vizre festve
szóban a hajnal
egyébként csak este

EGYENSÚLY

homályba metsző
fényén a sötétnek
megy a víz föld alá
föld indula égnek

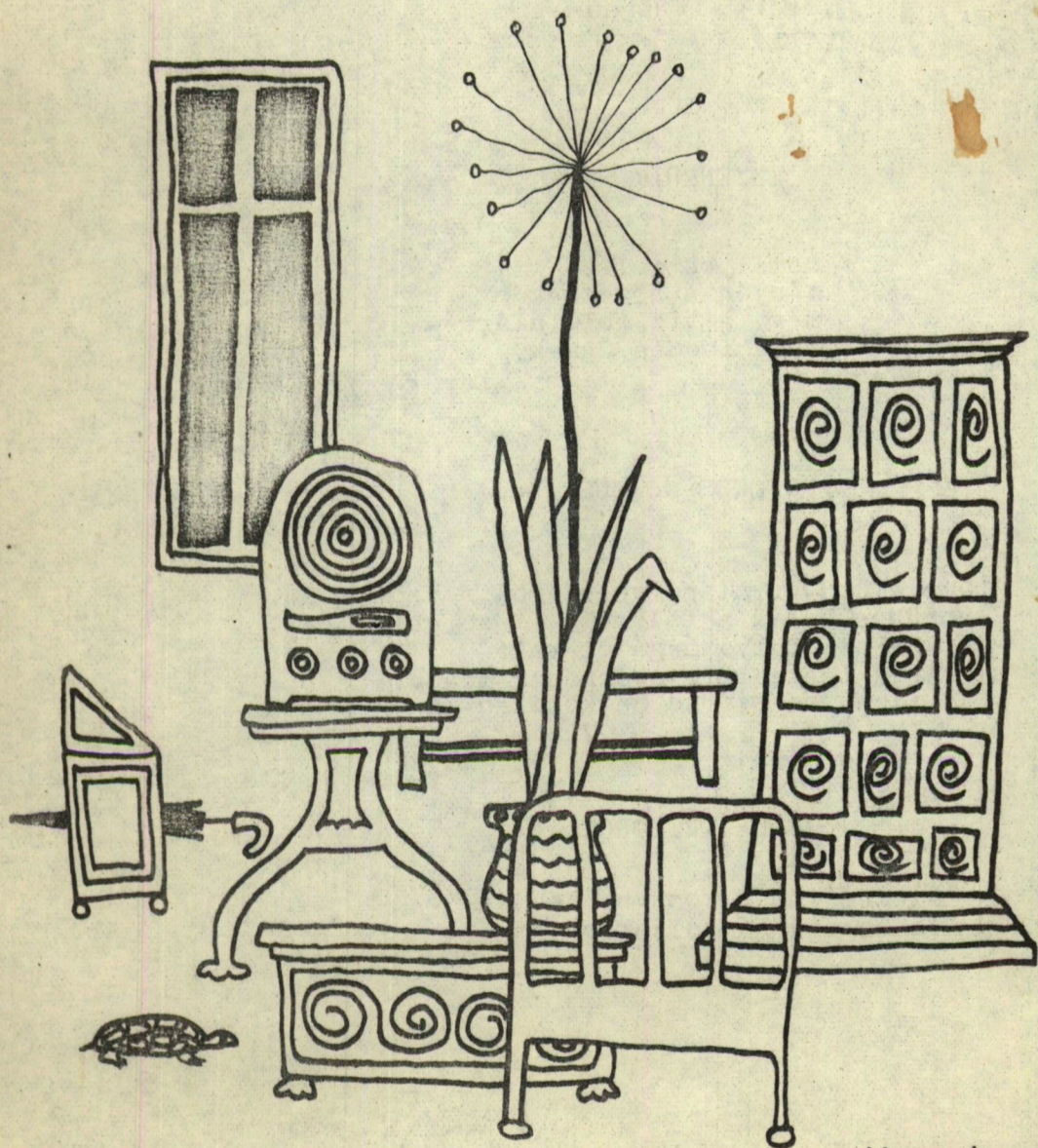
PRO MISS COITUS

Dupla csavarintású velejéből a szó
röhögve ömlik a földre -
e szaladó folyó magáért való
akár a teste mely szobrászi minta
ha izzad ha szárad ha kötélen ing

CSONKA KÉTSOROS

szemem immár könnybe lábad
és bokáid gúnyolják patámat

Vargha János : Szobám, ha majd lesz

VA 1971

G ó l y á k m o n d t á k . . .

Körülbelül kilencven elsős költözött hozzánk szeptemberben. Lassan megszoktuk az új arcokat a folyosókon, a lépcsőkön, s bizony hamar meg is feledkeztünk arról, hogy ők még "kezdők", nekik minden nehezebb, idegenebb, mint a "régieknek".

A diákéletről, együttélésekről, ennek problémáiról beszéltünk néhány elsőssel. Sikerült-e beilleszkedniük, beépülniük kollégiumi rendünkbe, közösségünkbe; hogyan alakult eddigi életük. Kivánságukra vallomásukat név nélkül közöljük.

Eltelt két hét...

Az elsős bölcsészek nagy részének egyik szakja orosz. Az eltérő szintről való indulás hátrányt jelentett a hallgatóknak. Ezt próbálja megoldani a BTK új akciójával. A BTK /a kollégium is/ biztosította, hogy ezek a hallgatók szeptemberben, a tanév megkezdése előtt, kéthetes előkészítőn vegyenek részt. Valamennyien helyeselték ezt, s aki csak tehetett, részt vett rajta. A két hét - mondták - arra is jó volt, hogy emberileg közelebb kerüljenek egymáshoz, hogy megsejtsék: itt nehezebb, komolyabb munka folyik, mint a középiskolában. Ez az idő adott alkalmat a megszeppenésre is, s arra, hogy sokan bizonytalanul, félve kezdjék az évet./Tulnyomórészt azért lelkesen indultak./

Ó - szláv - ifjukurunk megrontója!

A BTK nemrégén oktatja ezt a tárgyat. Az orosz szakosok két teljes éven át hallgatják. A "rettegett nyelv" az elsősöknek is sok szenvedést okoz. Szigorúak a követelmények, nem is mindig értik a problémákat. Emiatt sokan gátlásossá válnak, gyakran félóra kell, míg - agresszívabb társaikkal versenyezve - felnyújtják kezüket a szemináriumokon.

A Gólyák felnőtt fiatalok. Tudják, hogy sok vonatkozásban mást és másképpen kell tanulniuk mint eddig.

"Tudtuk, hogy tanulni jöttünk, s tanítani szeretnénk másokat /persze oly kevés az, amit továbbadhatunk/, s hogy ez nem kis áldozattal jár. De azért mégis bosszantó, hogy lelkiismeretfurdalásunk van, ha nézegetjük a könyvesbolt kirakatait;

bosszantó, hogy majdnem három hónap alatt alig tudtunk elolvasni valamit a magunk gyönyörűségére. /Magyar szakosok véleménye./

A tanulásnak az egyetemen önállóbban kell történnie. /Bár az elsős jogászok éppen az önálló tevékenységre való lehetőséget hiányolják./ Az önálló munkára való átállásban segít a kollégiumon belül működő tanulócsoport. /Főleg németből vannak hagyományai./ Az elsősök a szakok szerinti felelősökhöz fordulhatnak problémáikkal. Ezt a lehetőségüket még nem használják ki eléggé, habár tudnak róla.

"Kollektív monológ" - "együtt vagyunk, sokan vagyunk, mégis egyedül érezzük magunkat /magyar-angol szakosok/

Az igazat megvallva, a Gólyák nem is nagyon akarják zavarni a felsősöket, mondván: mindenki éli a maga életét /ami sajnos majdnem egyforma/, miért zavarjam meg, hisz oly nehéz megközelíteni bárkit úgy, hogy viszontjóságot, megértést kapjak.

"A kollégium emeletekre, ezen belül szobákra tagolt. A szobákban fiatalok élnek. Szeretnénk szépen, értékesen eltölteni az időt, de még a mellettünk levő szoba lakóit sem ismerjük."

Az együttélés, az "összezártság" bizalmat, vagy bizalmatlanságot szül, sokan visszavonulnak, magányosokká válnak, máshol azonban jókedélyű társaságot találunk. Összetétel, egymásra hatás kérdése, hogy milyen a közhangulat.

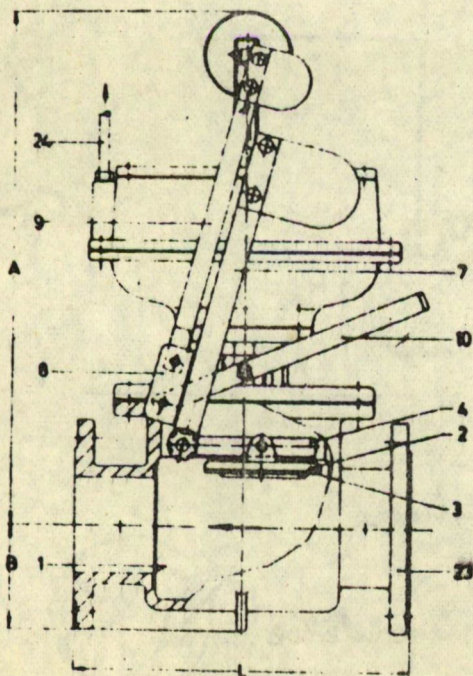
Maradunk... nem maradunk... itt szeretnénk maradni /az egyetemen és a kollégiumban/

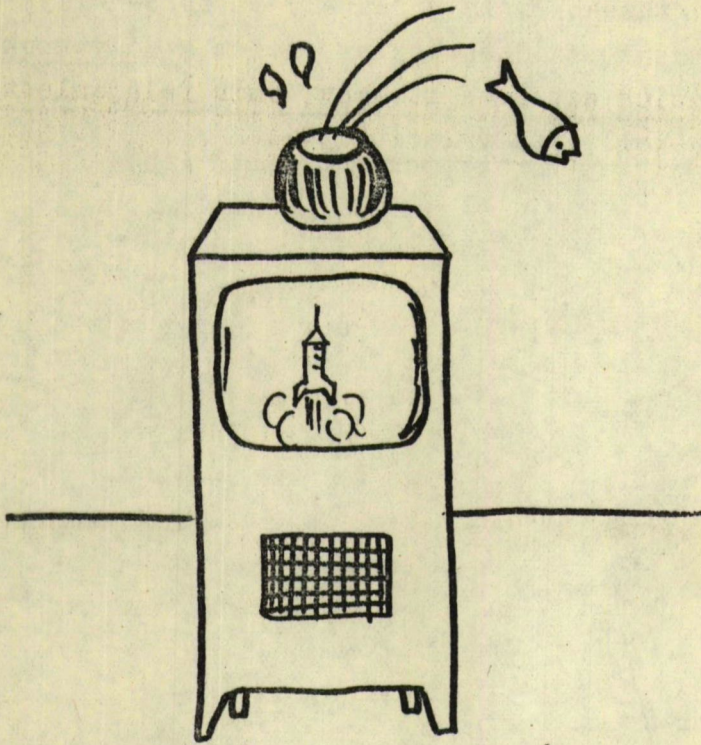
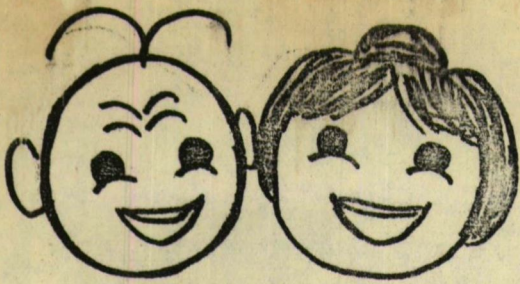
A "köznyugalom" megőrzésére most, a vizsgák előtt, még nagyobb szükség van. Érthető, hogy az első vizsgaidőszak félelmetes, veszélyes, sőt iszonyatos... Azt is meg kell azonban Gólyáinknak érteni, hogy idegesítő környezetben /amelyet sokszor maguk teremtenek/ nem lehet végigvinni az idegfeszültséggel egyébként is teli negyvenegynéhány vizsganapot. Szükséges és fontos a megértés, a tapintat. Meg kell találni a módot a feloldódásra is, hogy utána még intenzívebben menjen a tanulás.

Az elmondottak nem tükrözik valamennyi elsős véleményét, nem jelentik valamennyiük életét.

Mindenesetre a hallottak figyelmeztetésül kell, hogy szolgáljanak mindannyiuknak. Főleg a felsősök feladata, hogy segítsenek a Gólyáknak. A helyhez-alkalmazkodás, tevékeny életforma kialakítása hosszabb időt vesz igénybe. Ahhoz, hogy mindenki megtalálja helyét a kollégiumban /mely munkahely és otthon is/, megtalálja önmagát, nemcsak az idősebbeknek, hanem a Gólyáknak is akarni kell. Igényelniük azt a segítséget, amit felajánlottak nekik, de tenniük is kell érte valamit.

F e h é r v á r i E r z s é b e t

SZÖVEG NÉLKÜL

MK

H
u
m
o
r

- Miert rázta meg királynő a vargát?

- Miert nem volt leföldelve!

- Hogy ismeri meg a királynő a szeretmet?
- Apródonként.

MK

A SZOKÁS HATALMA

... amikor legalisan is lehet...

nyé.

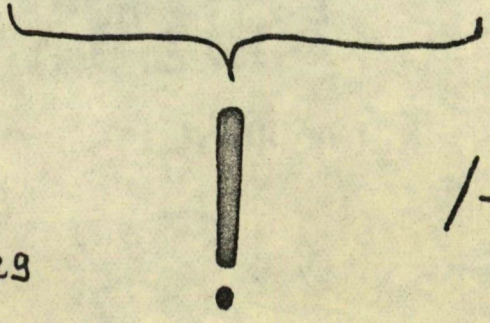
Nemcsak a napozás,
hanem a központi és a gázfűtés is
erősen szárítja a bőrt.
Ovja bőrét

fabulon

bioaktív arckrém
A Fabulon biztosítja
bőre egészségét
és szépségét

Gyártja:
Richter Gedeon Rt.
Budapest

Fabulon a bőre öre
Gondoljon egy dőre nőre
Vásárolja nyakra-főre
Kenje, hol a bőre póre

/--/

A SIKER TITKA Szegeden

1

MEGVÉTELRE AJÁNLUK A KÖZÉLET HÍREIT!

Megkezdődtek

A

KÜLFÖLDI ESEMÉNYEK

Medici
en látoga-
n. (DPA)
központjába
k felvonulás
ankanélkülisé

MANAGER

Tovább tart

A Vasárnap

pályázatot hirdet az élet

MA 25 %-OS ÁRENGEDMÉNNYEL

Halálra ítélték
a hetediket.

OIO

egy száz férfi

Kell, kell!

őember

Számvetés közben semmibe veszi

az ifjúság Ot

ÁLOM
UNNEPI AJÁNLATUNK

EMELŐVILLÁS TÁRGONCÁK

Vita

taxi

Oslóban EGYESÜLJETEK!

CSILLAGSZÓRÓ

Karácsonykor

NÉPSZABADSÁG

mellette

TARSAD **A** LOM

AB

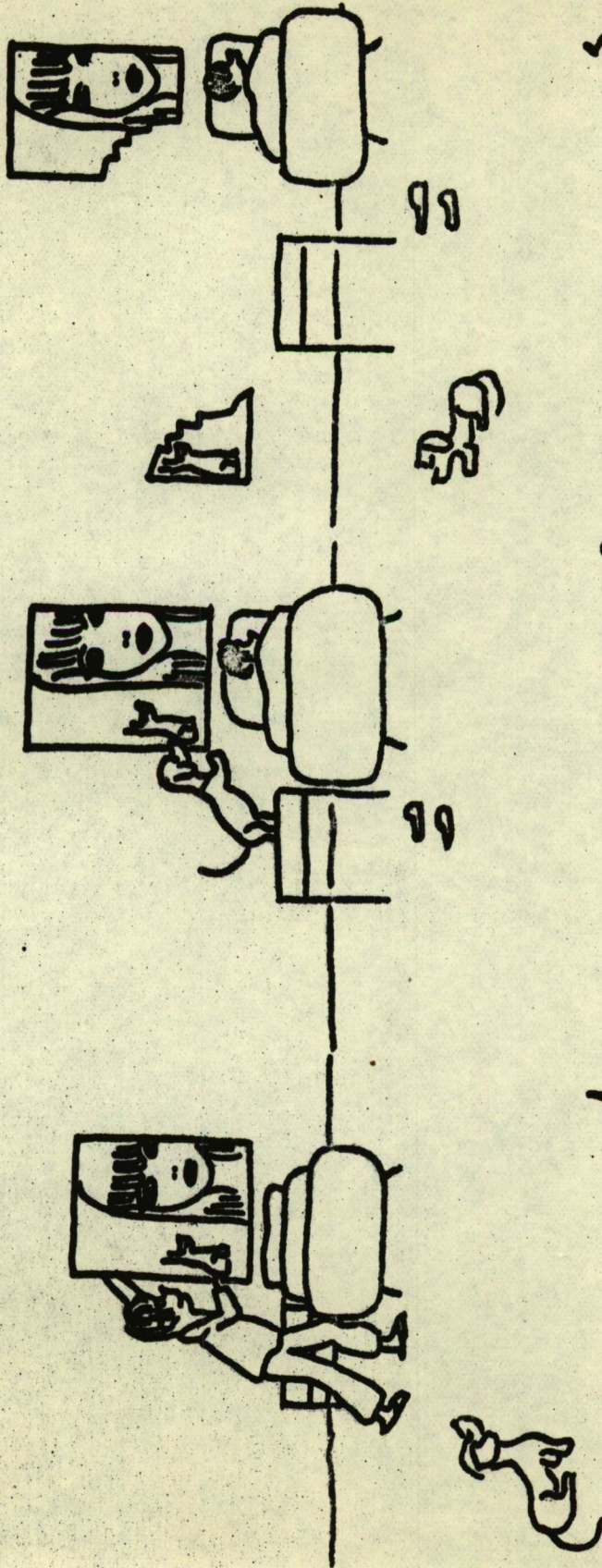
99

a cirkuszban 30

ködös idő

Sör helyett Élmény és tanulság

Ki-ki a maga Ideálját...

1.

2

5.

MK

" M A G U N K "

J A T E K I S Z V B

kiadványa

A Móra Ferenc Kollégium időszakosan megjelenő lapja

12. szám

1972. január

Szerkesztőbizottság: KOCH VALÉRIA /főszerkesztő/
Gulyás Erzsébet
Nyerges Éva
Szóbel Eszter
Szóke Katalin

SZALAI G. ROZÁLIA f.k.

F.k. : Dr. Vörös Lászlóné koll. igazgató
Készült a JATE sokszorosító műhelyében, Szeged.
Engedélyszám: 894/72. - Méret : A/4.
Példányszám : 200. - F.v.: Papp László